

Z A P I S N I K
od 28. lipnja 2017. godine

o održanom ročištu za glavnu raspravu kod Općinskog suda u Bjelovaru,
Stalna služba u Čazmi

Nazočni od suda:

S U D A C : IVAN POLJAK

Zapisničar: Melita Podgorelec

Parnični predmet:

Tužitelj: Đuro Poropatić

Tuženik: Općina Ivanska

Radi: utvrđenja prava vlasništva

Početak u 12,00 sati

Ročište je javno.

Utvrđuje se da su pristupili za danas pozvani tužitelj Đuro Poropatić, pun. tužitelja Nera Panjkret, odvjetnica u Garešnici, pun. tuženika Matko Pavičić, odvjetnik u Bjelovaru, te Zlatko Kraljić za kojega tužitelj predlaže da se sasluša u svojstvu svjedoka.

Nakon toga Zlatko Kraljić se upućuje na hodnik suda do ponovnog poziva.

Pun. tužitelja izjavljuje da tužitelj izjavljuje da ostaje kod tužbe i tužbenog zahtijeva i svih navoda tijekom postupka, a razloge za saslušanje svjedoka Zlatka Kraljića smatra dovoljno obrazloženim u podnesku od 21. lipnja 2017. godine.

PUn. tuženika u spis predmeta predaje punomoć za zastupanje tuženika te mu se uručuje podnesak tužitelja od dana 21.06.2017. godine, a navodi da ostaje kod odgovora na tužbu, te se protivi da se na današnjem ročištu izvede dokaz saslušanjem svjedoka Zlatka Kraljića iz razloga što se određenu osobu ne poznaje može biti razlog koji se može upotrijebiti u odnosu na bilo koju osobu pa kao takvu uopće nije nešto što bi trebalo uvažiti u ovoj fazi postupka s obzirom na protek vremena od zaključenja prethodnog postupka.

Pun. tužitelja na navode pun. tuženika tužitelj ističe da je predmetnog svjedoka upoznao tijekom izborne kampanje u okviru lokalnih izbora, konkretno Općine Ivanska, te da ga prije toga nije mogao niti imao priliku gdje drugdje upoznati. Stoga su točni navodi tužitelja da predmetnog svjedoka nije ranije niti poznavao a što će potvrditi sam svjedok ukoliko ga sud sasluša. Nadalje navodi da tužitelj nije imao saznanja da predloženi svjedok ima saznanja o predmetu spora.

Sudac donosi

r j e š e n j e

U smislu odredbe čl. 299 st. 2 Zakona o pamičnom postupku dopušta se izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Zlatka Kraljića.

Svjedok Zlatko Kraljić poziva se u sudnicu.

Svjedok ZLATKO KRALJIĆ, sin Mate, iz Stare Ploščice 110, rođen 02.11.1968. godine, broj o.i. 105650215 PP Čazma, propisno opomenut iskazuje:

Poznato mi je radi čega se vodi ovaj spor te mogu reći da sam tijekom izborne kampanje na proteklim izborima saznao za predmetni spor što je kod mene izazvalo čuđenje jer sam ranije kao zaposlenik Općine Ivanska od 1993. godine do 1999. godine bio upoznat sa stanjem u pogledu pristupa na pravoslavno groblje u Srijedskoj. Put do pravoslavnog groblja bio je korišten iz pravca škole u Srijedskoj prije škole u Srijedskoj a idući iz pravca Ivanske skretanjem u desno dolazi se na poljski put a sa kojeg puta se ide na put koji vodi do groblja. U navedenom periodu bio sam i načelnik Općine Ivanska. Nijedanputa nisam naišao na to da bi za potrebe odlaska na pravoslavno groblje bio korišten put odnosno prolaz koji je sada sporan. Na pravoslavnom groblju u Srijedskoj sam bio u periodu svoga rada u Općini Ivanska te koliko se sada mogu sjetiti bio sam i na jednom sprovodu. Za pristup groblju u ovim prigodama korišten je put iz pravca škole odnosno put koji sam napred opisao. Ovaj put je bio u relativno prohodnom stanju jer radi se o javnom putu koji se održava od strane Općine. Koliko se sada sjećam odnosno mislim da smo za moga mandata jednom strojem i čistili ovaj put iz pravca škole do groblja pa tako i u ovom dijelu koji prolazi od poljskog puta do groblja. Koliko mi je poznato iz ovog pravca put do groblja prelazi preko dvije privatne parcele u vlasništvu Šebetića i Barića, a u što nisam posve siguran, no sa istima nije bilo nikakvih problema jer put prolazi uz rub ovih parcela. U vrijeme mog mandata nitko se nije žalio na pristup prema groblju u naselju Srijedska.

Sporni put od strane općine nije bio održavan tijekom moga mandata uopće. Prva saznanja da bi to bio put sam dobio tek nedavno. Što se tiče puta iz pravca škole općina u moje vrijeme nije ništa sređivala u pogledu vlasničkih, posjedovnih odnosa ili postupaka izvlaštenja, jer smo smatrali da je to javni put.

Koliko mi je poznato tužitelj je kao vlasnik spornog puta postao kupnjom od obitelji Ježić i to prije par godine. Nije mi poznato da bi se sporna čestica vodila kao vlasništvo na predniku Općine. Nisam imao saznanja da bi eventualno sporna čestica bila vlasništvo Općine Ivanska. Iz Stare sam Ploščice pa sam svakodnevno prolazi kroz Srijedsku. Moje učešće u predizbornoj kampanji nema nikakvog utjecaja na sadržaj moga svjedočenja.

Svjedok nije dao prisegu a trošak pristupa na ročište ne traži.

Sudac donosi

rješenje

Izvest će se dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke.

Tužitelj ĐURO POROPATIĆ, propisno opomenut iskazuje:

Što se tiče situacije u odnosu na predmetnu nekretninu to je bilo onako kako je navela svjedok Goradana Jelić koja je moja supruga. Predmetne nekretnine kupio sam u cijelosti.

Prilikom kupnje sačinjeni su ugovori u kojima je opisano ono što se kupuje. Pored ugovora radili smo još i punomoć radi sređivanja stanja. Prije same kupnje išao sam u gruntovnicu i katastar kod Živka Gibanjeka radi provjere stanja na predmetnim nekretninama. Ono što sam namjeravao kupiti bilo je sve čisto. Prije ove kupnje i ranije sam stanovao u Srijedskoj. U Srijedskoj nisam nikada bio na sprovodu. U Srijedskoj sam vidio više sprovoda. Ne mogu se sada sjetiti koje su osobe umrle kad su bili ti sprovodi. Prije same kupnje vidio sam da ljudi na pravoslavno groblje prolaze spornim putem. Nisam vidio da bi onuda prolazio sprovod. Smatram da svi ljudi koji sada tvrde da se prolazilo kroz sporni put su pod utjecajem kampanje gospodina Bartolčića. Smatram da se radi o uroti protiv mene da bi mi oduzeli moju nekretninu a radi se o političkoj kampanji. Smatram da se radi o budalama koje mogu napraviti svašta. Nijedan načelnik do sada nije uzeo moj dvor. Ne sjećam se da li sam predmetnu nekretninu kupio prije mandata gospodina Bartolčića. Ne znam zašto je prije stotinu godina netko ovu česticu formirao kao put.

Više nemam ništa za izjaviti.

Pun. tuženika da odustaje od prijedloga da se kao stranka sasluša zastupnik tuženika.

Konstatira se da pun. tužitelja u spis predmeta predaje preslik dvije fotografije te podnesak odnosno korespondenciju između odvjetnika Duka i PP Čazma.

Vrši se uvid u spis predmeta.

Postupak izvođenja dokaza dovršen.

Pun. tužitelja predlaže da se prihvati tužbeni zahtjev i potražuje trošak prema priloženom troškovniku.

Pun. tuženika predlaže da se tužbeni zahtjev odbije i potražuje trošak prema priloženom troškovniku.

Glavna rasprava zaključena.

Rokovi za objavu i uručenje presude određuje se za

dan 26. srpnja 2017. godine u 14.00 sati

što ovdje nazočni primaju do znanja i upozoravaju se sukladno odredbama zakona o parničnom postupku.

Dovršeno u 12.53 sati.

Sudac:

Stranke:

Zapisničar:

- na završje!!!

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Bjelovaru
Stalna služba u Čazmi
Čazma, Trg Čazmanskog kaptola 20

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Bjelovaru, Stalna služba u Čazmi, po sucu toga suda Ivanu Poljaku, u pravnoj stvari tužitelja Đure Poropatića iz Srijedske 114, OIB:66387880384, zastupan po punomoćnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Jovan Doneski, Perica Medaković, Nera Kaučki i Bojan Doneski, odvjetnicima iz Garešnice, protiv tuženika Općina Ivanska, Slavka Kolara 1, Ivanska, OIB:56158521730, zastupana po pun. Zajedničkog odvjetničkog ureda Krunoslav Markovinović i Matko Pavičić, odvjetnicima iz Bjelovara, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 28. lipnja 2017. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja, tužitelja osobno i punomoćnika tuženika, temeljem odredbe članka 335. stavak 4 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 - u daljnjem tekstu ZPP), a objavljene dana 26. srpnja 2017. godine,

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj Đuro Poropatić iz Srijedske 114, OIB:66387880384, dosjelošću stekao pravo vlasništva na nekretninama upisanim u z.k. ul. br. 636 k.o. Sređska i to čkbr. 588/A – put na groblje sa 323 čhv, što mu je tuženik Općina Ivanska, Slavka Kolara 1, OIB:56158521730, dužan priznati i trpjeti upis prava vlasništva na predmetnim nekretninama na ime i u korist tužitelja, što će u protivnom nakon pravomoćnosti zamijeniti ova presuda, u roku od 15 dana.

Tuženik je dužan tužitelju naknaditi troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3%-tna poena, počam od dana donošenja prvostupanjske presude, do isplate, u roku od 15 dana.“

- II. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove ovoga parničnog postupka u iznosu od 5.071,87 kn u roku od 15 dana.

riješio je

Na nekretninama upisanim u zk.ul. br. 636 k.o. Srijedska i to kčbr. 588/A – put na groblje sa 323 čhv dopušta se zabilježba spora između tužitelja Đure Poropatića iz Srijedske

114 OIB:66387880384 i tuženika Općina Ivanska, Slavka Kolara 1, OIB:56158521730, koji se vodi kod Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Čazmi pod brojem: P-849/16.

Zabilježba spora trajati će do pravomoćnog okončanja parničnog postupka u ovom predmetu.

Obrazloženje

Tužitelji je protiv tuženika podnio ovom Sudu tužbu radi utvrđenja prava vlasništva.

Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik vlasnik nekretnine upisane u zk. ul. br. 636 k.o. Sredska i to kčbr. 588A- put na groblje sa 323 čhv, no on je te nekretnine kupio od Marija Ježića i Marine Han iz Zagreba dana 27. prosinca 2011. godine jer iste čine cjelinu sa kčbr. 68/2, 68/4 i 68/5 k.o. Srijedska, a koje su u naravi kuća i gospodarske zgrade te se u naravi protežu od ceste pa do pravoslavnog groblja u Srijedskoj. Po ocjeni tužitelja, podaci iz povijesnog posjedovnog lista potvrđuju da je predmetna čestica ranije imala oznaku 68a tako da je iz toga očito da je još u 19. stoljeću predstavljala cjelinu sa ostalim naprijed navedenim nekretninama. Nadalje tužitelj navodi da prilikom kupnje ovih nekretnina ugovorne strane nisu navele zemljišnoknjižne oznake već su iste opisale kao: „kuća i šuma“ ali su ih prodavatelji i njihovi prednici, kao pravni prednici tužitelja nesmetano i samostalno posjedovali kroz period duži od 40 godina pa tužitelj time smatra da je vlasništvo predmetnih nekretnina stekao dosjelošću.

U odgovoru na tužbu tuženik je po punomoćniku osporio navode iz tužbe.

Tijekom postupka izvođenja dokaza, a radi utvrđenja relevantnih činjenica Sud je izvršio uvid u sve isprave i spise priložene uz spis ovoga predmeta, a izveo je i dokaz saslušanjem predloženih svjedoka, očevitom uz mjerničkog vještaka te saslušanjem tužitelja, kao stranke.

Koje će činjenice uzeti kao dokazane Sud je u smislu odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku odlučio prema svom uvjerenju, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

Uvidom u zemljišne knjige za predmetnu nekretninu utvrđeno je da je predmetna nekretnina upisana kao javno dobro u općoj uporabi u neotuđivom vlasništvu Općine Ivanska.

Po ocjeni ovoga Suda, na javna dobra u općoj uporabi primjenjuju se pravila koja vrijede za opća dobra, pa stoga tužitelj i njegovi pravni prednici nisu mogli steći posjed na predmetnoj čestici te na javnom dobru u općoj uporabi nema niti stjecanja vlasništva dosjelošću, a uzurpacija javnog dobra ne mijenja njegovu namjenu (stav izražen i u odluci Vrhovnog suda RH br. Rev. 3916/94 od 31. siječnja 1996. g.)

Naime, sukladno odredbama članka 3. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima opće dobro nije sposobno biti predmetom stvarnih prava, odnosno prava vlasništva pa se na općem dobru ne može niti stjecati pravo vlasništva. Ako nije što posebno propisano zakonom u smislu odredbe čl. 35. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, na

javna dobra u općoj uporabi na odgovarajući se način primjenjuju pravila koja vrijede za opća dobra, a u smislu odredbi članka 35. istog Zakona javna dobra su stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, jedinica lokalne samouprave, jedinica lokalne uprave i samouprave i ustanova, dakle drugih pravnih osoba javnog prava. Nadalje, u smislu odredbe članka 101. Zakona o cestama nerazvrstane ceste su javno dobro u općoj upotrebi i u vlasništvu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi, a u smislu odredbe stavka 2. istog članka, propisano je da se nerazvrstana cesta kao javno dobro u općoj uporabi ne može otuđiti iz vlasništva jedinice lokalne samouprave te da se na njoj ne mogu stjecati stvarna prava.

Uvidom u povijesni slijed upisa u zemljišnim knjigama za predmetnu česticu proizlazi da je neovisno o društvenim sistemima predmetna čestica uvijek bila u javnom vlasništvu (seoske zajednice, narodnog odbora, općine i sl.) odnosno po svojoj pravnoj prirodi tretirana je kao javno dobro u općoj upotrebi.

Tužitelj u tužbi navodi da je i predmetnu nekretninu stekao kupnjom od Marija Ježića i Marine Han, a iz Predugovora o kupoprodaji od dana 27. prosinca 2011. godine koji je sa njima sklopio ne proizlazi da bi predmetna čestica bila predmet prodaje, bilo kao knjižno ili kao izvan knjižno vlasništvo. Uz navedeno iz Punomoći (u biti tabularne izjave) koju su Marijo Ježić i Marina Han izdali tužitelju radi uknjižbe kupljenih nekretnina u zemljišne knjige, a u kojoj su, za razliku od Predugovora, pojedinačno navedene čestice označene zemljišno knjižnim oznakama također nije ni na koji način navedena predmetna čestica. Tvrdnje tužitelja dodatno neuvjerljivima čine i sadržaji iskaza prodavatelja Maria Ježića i Marine Han i njihovih roditelja Zlatka i Zlate Ježić koji gotovo svi od reda navode da su u ugovor naveli ono što su prodali, a roditelji navode da su prethodno provjerili i stanje zemljišnih knjiga te da su raspolagali sa odgovarajućim zemljišno knjižnim izvadcima.

Isto tako, tvrdnje tužitelja da predmetna čestica čini cjelinu sa kčbr. 68/2, 68/4 i 68/5 k.o. Srijedska, a koje on kupio od obitelji Ježić, po ocjeni ovoga Suda su samo jedan od načina gledanja na stvar, budući da uvidom u kopiju katastarskog plana takav zaključak nije jedini moguć jer je nepristranim promatranjem moguće zaključiti i to da ovaj put čini jedinstvenu cjelinu sa česticom broj 67 koja u naravi čini pravoslavno groblje kojoj čini jedinu poveznicu (pristup) na glavnu cestu u naselju Srijedska, a kada se uzme u obzir podatak koji proizlazi iz povijesnog slijeda upisa u zemljišnim knjigama da je predmetna čestica upisana još 8. svibnja 1903. godine pod nazivom put na groblje i to baš istovremeno kada i kčbr. 67 pod nazivom groblje onda se svakako može zaključivati i o tome da je predmetna čestica formirana upravo u svrhu ostvarivanja pristupa do čestice koja je formirana za potrebe pravoslavnog groblja.

Opće je poznato da sama sličnost broja čestice, kako to u tužbi pokušava naslutiti tužitelj, nipošto ne znači da pojedine čestice čine jednu cjelinu, jer po toj logici čestice broja 68/1 i 68/3, koje su po broju najbliže brojevima tužiteljevih čestica bi trebale sa njegovim činiti jednu cjelinu, a to ne čine i u vlasništvu su drugih osoba. S druge pak strane i čestica pravoslavnog groblja također ima broj koji je po svom redu (67) vrlo blizak ranijem broju čestice predmetnog puta (68/a).

Nadalje, to da li se na tužiteljeve nekretnine može ili ne može ući automobilom sa ceste, po ocjeni ovoga Suda, ne dovodi nužno do zaključka da predmetni put sa njima čini jednu cjelinu, a pored toga iz uvida u skicu i fotografije predmetnih nekretnina, koje je sačinio geodetski vještak (list 76 i 77 spisa), proizlazi i netočnost tih tvrdnji tužitelja da se na predmetne nekretnine s obzirom na konfiguraciju postojećih građevina ne može vozilom ući

sa glavne ceste jer iz skice proizlazi da iste nekretnine tj. kčbr. 68/2 graniči sa cestom kroz naselje Srijedska, a kuća broja 114 je svojim najbližim bočnim uglom (lijevim gledajući iz pravca ceste) udaljena od lijevog ruba iste čestice 3,06 metara, a što je sasvim dovoljna širina za prolaz vozila (na većini lokalnih cesta to je više od širine prometnog traka te je dovoljno i za prolazak kamiona). Uz navedeno, u vrijeme gradnje predmetne kuće (prije stotinjak godina - što se može zaključiti i iz fotografija 3. i 4. na listu 77 spisa) zastupljenost vozila bila je puno manja te su ista bila većinom zaprežna te i uža od današnjih, a što je sve općepoznato.

Isto tako, prostom logikom može se postaviti pitanje, ako je površina puta dio jedinstvene cjeline sa površinom koja čini kućno mjesto na česticama tužitelja, zašto onda taj dio površine nije u sastavu čestica na kojima se nalazi kućno mjesto već je ta površina izdvojena u posebnu česticu i formirana baš u dužini i širini da bi kao put povezala glavnu prometnicu u naselju Srijedska sa pravoslavnim grobljem.

S obzirom na to logičnije je da su se tužitelji pravni prednici koristili predmetnim putem jer ime je to s obzirom na njegov susjedni položaj to bilo komotnije, a ne zato što je to bila jedina opcija.

U prilog potvrde ispravnosti zaključka Suda o svrsi formiranja predmetnog puta ide i neuvjerljivost tvrdnji tužitelja o tome da je za pristup prema pravoslavnom groblju služio drugi put (tzv. „Stari put“ preko kčbr. 527/5) koji ne seže do čestice br. 67 na kojoj se nalazi pravoslavno groblje, a kako je to vidljivo iz kopije katastarskog plana i arkod snimke. Pored toga, vidljivo je i to da je pristup čestici pravoslavnog groblja iz drugog pravca, a ne po predmetnom putu, moguć samo prelaskom preko više obrađenih čestica u privatnom vlasništvu.

U situaciji kada su iskazi saslušanih svjedoka o tome da li se predmetni put koristio kao put na groblje ili dvorište prednika tužitelja, u međusobnoj suprotnosti Sud je sukladno gore navedenom uvjerljivijim smatrao iskaze svjedoka čiji sadržaj ide u pravcu da se je tijekom protekloga vremena predmetni put koristio za pristup na pravoslavno groblje, jer je, po ocjeni ovoga Suda, u svakom slučaju logičnije da se za pristup groblju koristi put koji je najkraći te kao takav postoji u naravi i omogućava pristup groblju (osobito kod pogrebnih povorki koje sadrže i pogrebna kolica sa lijesom za čije kretanje je zbog njihove težine bitna i podloga po kojoj se kreću) te je u katastru i gruntovnici kao takav ucrtan i upisan i prije više od 100 godina i nazvan kao: „put na groblje“

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, po ocjeni ovoga Suda, tužitelj tijekom ovoga postupka nije na nedvojben način dokazao da bi u njegovom slučaju bile ispunjene zakonske pretpostavke za sjećanje prava vlasništva na predmetnim nekretninama, a što je s obzirom na pravila o teretu dokazivanja da bi uspio u ovom postupku bio dužan pa je time tužitelj tužbeni zahtjev neosnovan, radi čega ga je Sud odbio, odnosno odlučio je kao u točki I. izreke ove presude.

Tužitelj je u cijelosti izgubio u ovom sporu pa je temeljem odredbi članka 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku dužan tuženiku naknaditi troškove ovoga parničnog postupka.

U smislu odredbi članka 155. Zakona o parničnom postupku Sud je tuženiku kao opravdano potrebne za vođenje ovoga postupka priznao troškove koji se odnose na zastupanje po odvjetniku prema Tarifi o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika i to na četiri ročišta u iznosu od 937,50 kn po svakom ročištu, za sastav odgovora na tužbu u iznosu od

Posl. br. 17Č P-849/16-43

937,50 kn te za sastav jednog neobrazloženog podneska u iznosu od 234,37 kn te na sudsku pristojbu na odgovor na tužbu u iznosu od 150,00 kn, odnosno sve ukupno u iznosu od 5.071,87 kn.

Tužitelj je po punomoćniku predložio da se na predmetnoj nekretnini izvrši upis zabilježbe ovoga spora do pravomoćnog okončanja istoga, a ovaj Sud je s obzirom da se spor vodi upravo radi nekretnine u odnosu na koju se zabilježba spora predlaže temeljem odredbi članka 81. Zakona o zemljišnim knjigama smatrao prijedlog osnovanim te je dopustio upis predložene zabilježbe spora.

U Čazmi, 26. srpnja 2017. godine

SUDAC:

IVAN POLJAK

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe na Županijski sud, u roku od 8 dana, od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovoga suda pismeno u tri istovjetna primjerka.

RJEŠENJE

I.

Presuda nepravomoćna

II.

Dna presudu:

1. Pun. tužitelja s rješenjem o pristojbi na presudu
2. Pun. tuženika
3. Spis

III.

Vidi upisnik «P»

IV.

Kal. 8 dana.

U Čazmi, 26. srpnja 2017. godine.

SUDAC: